

Despre dragoste (2)

Samoila

Dacă ai o stare rea,
Cum poate că am și eu,
Nu o tratez, cu voia ta,
Ca pe-o ființă din antreu.
Deci,
Dragostea e lucrul
Care
Oferă plăcere-adâncă
Și,
De ce nu!
O desfătare.
Că,
Dacă,
Doamne ferește,
Dragostea,
Oricât de mică,
Lipsește
Din sufletul cuiva,
O mare suferință
Crește până când inima
Va sucumba.
Așa că,
Dragostea trebuie prețuită,
Că numai dânsa face
Ca muntele și marea,
Alături de iubit și de iubită,
Să se sărute-n pace.
Că dragostea e minunată,
Nu mă-ndoiesc.
Și,
Dacă îmi permiți
Să îmi dreg glasul,
Îți spun că
O dragoste,
Pe palierul cel mai mare,
Nu se-ntâlnește
La tot pasul.
Iar dacă o găsești,
Socot,
Din întâmplare,
Prin „milă și spaimă”,
Cum spune Aristot,
Te va zvârli-n purificare.